

BARNHEMMET I MUANG MAI

tisdag 13 maj - söndag 15 juni

Big Buddha, Phuket.

Det har nästan gått en månad sen sist men det är inte för att det inte har hänt något det har dröjt utan tvärtom. Det har hänt så mycket både här och i Sverige att det är svårt att veta var man ska börja, så jag tror vi börjar baklänges.

I går lördags kom det efterlängtade telefonsamtalet från Lars Fryklund och Odd Fellow med beskedet att man beslutat att Odd Fellow Orden genom Humanitära Fonden kommer att säkerställa kostnaderna för barnhemmet under de kommande fyra åren utöver det som kan samlas in från andra bidragsgivare.

Detta är något helt fantastiskt för barnen och barnhemmet. Nu har vi en helt annan grund att stå på.

Tack alla ni fantastiska människor inom Odd Fellow Orden!

Igår lördag kom dessutom vår Ulla tillbaks för att göra sin andra volontärperiod hos oss. Förra gången hon var här hade hon tagit tjänstledigt från sitt vanliga jobb med barn i Sverige och denna gång kommer hon ner på sin semester.

Ja, vad ska man säga, vi är så otroligt lyckligt lottade som har möjligheten att få

träffa och jobba med alla dessa härliga människor, som våra volontärer är. Tänk att ha förmånen att få träffa så många, stora, kärleksfulla hjärtan.

Ulla kom dessutom inte tomhänt, med sig hade hon en inspelning från konserten som hölls på Palladium i Malmö måndagen den 26/5. Det ska bli en fröjd att se den tillsammans med barnen. Konserten blev en succé och fick 5 av 5 av Jan Olsson i Skånska Dagbladet. Gå gärna in på:
<http://www.skanskadagbladet.se/apps/pbcs.dll/article?AID=/20080527/NOJE/547858011/1002/NOJE>.

Konserten arrangerades av Happy Child och hjärnan och kraften bakom detta initiativ var min moster Eva – numera kallad Stålkvinnan!

Att hon lyckades genomdriva detta vid sidan av sitt heltidsjobb är en bragd. Det är inte lite man måste tänka på när något sådant här ska sättas ihop speciellt inte om allt ska ske utan omkostnader. Så om jag skröt om sin moster redan innan är det ingenting mot hur jag springer omkring och skryter nu.

Och så alla dessa fantastiska artister – om vi har förstått Eva rätt så var det den lättaste biten i allt ihop att hitta artister som ville vara med. Och var med var de med besked.....ja nu blev det väl dags att erkänna att vi inte kunde hålla oss utan att vi tjuvtittade på videon så fort vi fick den – och ja, det var en kväll fylld med härlig musik och mycket mänsklig värme.

Detta brev tenderar visst att bli en hyllning till människan och det får det gärna bli! Man läser om så mycket elände och elakhet i tidningarna.....men titta här, se vad vi får vara med om - om och om igen. Alla dessa fantastiska människor runt omkring oss som gör det möjligt för oss att fortsätta hjälpa våra barn.

Vi är lyckligt lottade vi.

Nu kanske ni undrar om det inte har hänt någonting på barnhemmet sen sist och jo det har det – massor.

Inom loppet av en vecka blev vi av med Agnes, Åsa, Tina, Michael och Henrik då det nu var deras tur att säga hej då. En stark kvintett som vi redan saknar mycket.

Som tur var hade vi Frida kvar som blev ensam ”gammal” volontär när de andra försvann. Frida fick med andra ord ta emot och introducera Jenny och Karin helt själv men har såklart gjort det med bravur.

De är av bra virke våra volontärer - sega, tuffa och orädda. Så trots att Jenny och Karin är nykomlingar känns de redan som veteraner och nu har de ju dessutom förstärkts med en äkta veteran – Ulla.

Kae har börjat på en internatskola för barn med problem. Det kanske inte låter så positivt, men för Kae och hans syskon är det faktiskt det.

Han har haft det jobbigt länge, detta har framför allt visat sig i skolan, där han har misskött sig, bråkat med sina skolkamrater och mycket annat.

Vilken annan skola han än hade börjat på så hade han fått problem. Den här skolan, som ligger i Kamala verkar vara perfekt för honom. Dels kommer han hemifrån vilket är bra då han för länge sedan har slutat lyssna på sin mamma. Han kommer till en miljö där det ställs höga krav på honom och där hans dagar är strukturerade på ett helt annat sätt än vi kan erbjuda hos oss. Sen sitter skola och boende ihop så det som sker i skolan sker med andra ord även ”hemma”.

Det var dock inte en glad kille som åkte dit första dagen. I sin rädsla för detta nya blev han arg, ledsen och aggressiv...MEN efter bara två veckor (innehållande ett rymningsförsök) så ringde det en nöjd, artig och glad Kae till Wow och berättade att han nu trivdes på sin nya skola.

Hem till oss får han inledningsvis komma en helg/månad och vi har naturligtvis möjlighet att åka och hälsa på honom. Han var hemma för första gången i helgen och det var en trygg, lugn kille som kom och hälsade på. Så nu är det bara att hålla tummarna för att detta håller.

Allas lilla favorit Nut har på försök flyttat hem till sin pappa.

Hans mamma orkade inte längre ta hand om honom och började smita ut på nätterna, detta efter att Nuts pappa hade lämnat henne och Nut för en ny kvinna.

Så visst förstår vi att hon var ledsen, men när hon till slut en kväll lämnade Nut till en av våra tonårstjejer tillsammans med 20 bath och tvånget att ljuga för att skydda henne kände vi att det fick vara nog.

Wow ringde upp och pratade med Nuts pappa, som sa att han kunde ta hand om Nut. Nuts mamma fick flytta ut, men Tae hjälpte henne att hitta ett jobb på en restaurang i Phuket Town hos en vän till Tae, vilket gjorde att vi skulle kunna hålla kontakt och samtidigt ha lite kontroll på hur det gick för henne.

Dessvärre fick vi idag reda på att hon redan har försvunnit från sitt nya arbete och stuckit iväg med någon kille. Så nu blir det till att ta tag i henne igen imorgon. Vi måste ju göra vad vi kan för att se till att hon börjar må bra igen och att hon börjar ta vuxenansvar så att Nut kan få tillbaks sin mamma även om han nu har det bra hemma hos sin pappa. Wow ser till att hålla veckokontakt med Nut och hans pappa och har redan varit och hälsat på flera gånger allt för att vi försäkrar oss om att Nut har det bra.

Annars är det mesta lugnt och bra och vardag – precis som det ska vara.

Många av våra barn har börjat ny skola pga att de har vuxit ur sin gamla skola denna termin.

Tre av våra tonårstjejer praktiserar dessutom på hotell denna termin. Och oj, vad

de har vuxit genom detta. Det är tre små trötta damer som kommer hem på sen eftermiddag efter en lång dag på hotellen. De praktiserar fem dagar i veckan och går i skolan en dag i veckan. De börjar sin praktik redan klockan åtta på morgonen och slutar först klockan sex varje dag. Det har också insett vikten av att kunna engelska så nu kommer de själva och vill att man ska prata engelska med dem.

Snart är det midsommar, även hos oss.

Så imorgon är det dags att börja planera för detta... men det blir väl som med det mesta hos oss när det gäller fest, thailändarna tar över. Är det något de är bra på så är det fest och kul och nu har de ju redan firat midsommar tre gånger så de är redan bättre på midsommar än vi svenskar är.

Glad midsommar,

Sussi och Hans

John and Kerry Grapendaal från Australien kom och hälsade på oss med bilen full!

Frida och Jenny på väg till Big Buddha.

Gae ber vid Big Buddha.

Hans och Fame "är" vid Big Buddha.

Beo och Nino, två riktiga vänner.

Kanske är de något för stora för att leka affär; men kul bar det eftersom de inte vet om det.

Två randiga kompisar; Ort och Bonn.

Gip skickar ett hjärta till alla snälla människor.